

Kallade till lärjungaskap

Budskap från missionskonferensen i Arusha, 13 mars 2018

The Arusha Call to Discipleship

Kyrkornas Världsråds konferens om mission och evangelisation.
En rörelse i Anden: kallade till ett lärjungaskap som förvandlar.

Kyrkornas Världsråds konferens om mission och evangelisation hölls i Arusha, Tanzania, den 8-14 mars 2018. Över tusen deltagare – som alla på olika sätt arbetar med mission och evangelisation – samlades från många olika kristna traditioner och från alla delar av världen.

Tillsammans firade vi att Guds livgivande Ande är i rörelse i vår tid och vi lät oss inspireras av olika exempel på detta, hämtade främst från afrikanska kontexter och afrikansk andlighet. I bibelstudier, i gemensam bön och gudstjänst och i det ömsesidiga delandet av berättelser uppmuntrades vi att vara vittnen om Guds rike som har kommit till oss genom vår Herres Jesu Kristi liv, korsfästelse och uppståndelse.

Trots vissa ljusglimtar oroades vi över de dödligt destruktiva krafter som rubbar ordningen i vår värld på ett sätt som många människor blir lidande av. Vi uppmärksammade den upprörande förmögenhetstillväxt som blivit följderna av ett globalt finanssystem som gör ett litet fåtal rika och många fattiga (Jesaja 5:8). Mycket av dagens krig, konflikter, ekologiska förödelse och lidande har sin grundorsak i denna utveckling (Första Timotheosbrevet 6:10). Det globala imperialistiska systemet har gjort finansmarknaden till en av vår tids avgudar. Det har också stärkt de härskar- och diskrimineringskulturer som fortfarande marginaliserar och exkluderar miljontals människor och tvingar en del av oss att leva i utsatthet och exploatering. Vi har klart för oss att marginaliserade människor har den tyngsta bördan att bära.

De här frågorna är inte nya för 2018, men den Heliga Anden är alltså i rörelse i denna vår egen tid och påminner oss om att vi som kristna måste vara beredda att ge ett svar på dem. Och det svaret måste inbegripa vår egen omvändelse, som enskilda och som gemenskaper, till att leva i ett lärjungaskap som förvandlar.

Lärjungaskap är både en gåva och en kallelse att som Guds aktiva medhjälpare verka för världens förvandling (Första Thessalonikerbrevet 3:2). Kyrkans tidiga teologer talade om *theosis*, människans gudomliggörande genom Kristus: som kristna delar vi Guds nåd när vi delar Guds mission. Lärjungaskapets resa leder oss att dela Guds kärlek i Jesus Kristus och leva ut den genom att söka rättvisa och fred på andra sätt än vad världen gör (Johannesevangeliet 14:27). Därför vill vi svara utifrån de i vår värld marginaliserades perspektiv när Jesus kallar oss att följa honom (Lukasevangeliet 4:16–19).

Som lärjungar till Jesus Kristus är vi, var och en och tillsammans:

- kallade genom vårt dop till ett lärjungaskap som förvandlar: ett Kristusrelaterat sätt att leva i en värld där många upplever förtvivlan, bortstötthet, ensamhet och att inte vara något värd.
- kallade att tillbe den ende, treenige Guden – rättvisans, kärlekens och nådens Gud – i en tid då många tillber marknadssystemets falska gud (Lukasevangeliet 16:13).
- kallade att i ord och handling förkunna de goda nyheter som Jesus Kristus gett oss – om livet i dess fullhet, om att ångra sin synd och få den förlåten och om löftet om evigt liv – i en värld av våld där många offras åt dödens avgudar (Jeremia 32:35) och där många ännu inte har hört evangeliet.
- kallade att med glädje låta oss tas i anspråk av den Heliga Anden, som ger marginaliserade människor kraften att sträva efter rättvisa och mänsklig värdighet (Apostlagärningarna 1:8, 4:31)
- kallade att urskilja Guds ord i en värld som kommunicerar många motstridiga, falska och förvirrande budskap.
- kallade att värna om Guds skapelse och att stå solidariska med nationer som drabbas hårt av klimatförändringen när miljön i världen hänsynslöst exploateras för att tillgodose en människocentrerad konsumtionshets och girighet.
- kallade att som lärjungar hålla samman i rättvisa och inkluderande gemenskaper, i vår strävan efter enhet och på vår ekumeniska resa, i en värld som präglas av marginalisering och exkluderande.
- kallade att i trohet vittna om Guds förvandlande kärlek i dialog med människor av annan tro i en värld där politiseringen av religiös identitet ofta leder till konflikt.
- kallade att låta oss formas till tjänande ledare som kan visa vad det innebär att följa Kristus i en värld där makt, rikedom och pengarnas kultur ges företräde (Lukasevangeliet 22:25–27).
- kallade att riva murar och söka rättvisa för dem som förlorat och fördrivits från sitt land - migranter, flyktingar, asylsökande och andra – och att motsätta oss att nya fronter och gränslinjer får skilja människor från varandra och bli deras död (Jesaja 58:6–8).
- kallade att gå korsets väg, som en utmaning mot elitism, privilegier och personlig och strukturell makt (Lukasevangeliet 9:23).
- kallade att leva i uppståndelsens ljus, som fyller oss med hopp och öppnar möjligheter till förvandling.

Detta är en kallelse till ett lärjungaskap som förvandlar.

Det är inte en kallelse som vi av egen kraft kan svara på, så den blir till sist en kallelse till bön: *Kärlekens Gud, vi tackar dig för livets gåva i all dess mångfald och skönhet. Herre Jesus Kristus, du korsfäste och uppståndne, vi prisar dig som kom för att uppsöka de förlorade, befria de förtryckta, hela de sjuka och omvända de självpuptagna. Heliga Ande, vi jublar över att du andas i världens liv och utgjuts i våra hjärtan. Så som vi lever i Anden, låt oss också vandra i Anden. Ge oss tro och mod att förneka oss själva, ta vårt kors och följa Jesus: att bli rättvisans och fredens pilgrimer i vår tid. Till välsignelse för ditt folk, en tryggad framtid för vår jord och till ditt namns ära. Genom Kristus vår Herre. Amen.*

Appendix 1

13 mars 2018

Kyrkornas Världsråds konferens om världsmission och evangelisation.
En rörelse i Anden: kallade till ett lärjungaskap som förvandlar.

Följebrev till:

”Kallade till lärjungaskap” The Arusha Call to Discipleship

Syftet med detta följebrev till dokumentet ”Kallade till lärjungaskap. Budskap från världsmissionskonferensen i Arusha” (The Arusha Call to Discipleship) är att ge en sociologisk och teologisk kontext till dokumentet. Följebrevet söker ge en mer ingående förklaring till några av de begrepp som används i dokumentet. Medan konferensrapporten ger en utförlig redovisning av vilka frågor som diskuterades vid förkonferenserna och huvudkonferensen och vad som kom ut av diskussionerna avser följebrevet att fungera som en överbryggande länk mellan rapporten och dokumentet ”Kallade till lärjungaskap”.

Sociologisk kontext

Kyrkorna och folket i Tanzania skapade med sin varma gästfrihet och sina omfattande förberedelser inför konferensen ett utrymme där vi kunde höra Anden tala till oss på nya och kraftfulla sätt. Vi tackar Gud för att vi fick samlas och reflektera tillsammans i detta vackra land. I Arusha noterade vi med tacksamhet de stora steg som kyrkan tagit för att hantera olika sociala utmaningar. De smärtsamma personliga berättelser om stora svårigheter som vi fick lyssna till gjorde att vi ändå kände att de steg som kyrkan tagit är som en droppe i havet och att kyrkan måste göra mycket mer i den nya verklighet som råder i afrikansk kontext liksom i världen i stort. De frågor talarna tog upp handlade bland annat om tvångsmigration, sjukdomar och hur de påverkar befolkningen, ekologisk nedbrytning, krig och konflikter, könsbaserat våld, land som beslagtas, fattigdom, arbetslöshet och nedskärningar inom samhällets välfärds- och trygghetssystem. Det här är frågor som fått stora konsekvenser för familjestrukturerna där den fortgående upplösningen bidrar till världens brustenhet. Vi blev medvetna om kolonialismens kvardröjande efterverkningar och om nykolonialismens följder för kyrka och samhälle. Samtliga talare gav exempel på globala och lokala realiteter som lett till exkluderande och marginalisering på grund av social belägenhet och könsidentitet, med mest påtagliga följder för de mest sårbara.

Förkonferenserna för the Ecumenical Disability Advocacy Network (ett ekumeniskt nätverk för att tillvarata funktionshindrades intressen), unga från ursprungsfolken och kvinnoorganisationerna uppmärksammade de särskilda utmaningar och gåvor som dessa grupper tillför i kallelsen till lärjungaskap och i arbetet med mission och evangelisation. Även om det inte är möjligt att uppmärksamma alla marginaliserade gemenskaper i världen lyssnade vi under konferensen till de erfarenheter av marginaliseringens realiteter som finns hos ursprungsfolk, ungdomar, kvinnor, sexuella minoriteter, människor med funktionsvariationer och ekonomiskt utsatta grupper. De som tillhör dessa gemenskaper kämpar ofta mot teologiska konstruktioner och missionspraktiker som inte leder till rättvisa och fred. Vi utmanas göra anspråk på en missiologi som rymmer hela djupet och bredden i Guds älskade församling.

Teologiska anspråk

Vi kan tro och vi tror att den Heliga Anden rörde sig över kaos i skapelsens begynnelse. Gud skapade livet och tillkännagav att det var gott. Guds avsikt för skapelsen är att holistiska relationer utgör grunden för en livets helhet för alla.

Vi kan tro och vi tror att Gud trädde in i en brusten och syndfull värld – en värld sönderbruten av förtryck och sliten i stycken av mänsklig girighet – genom Jesus från Nasaret som vi bekänner som Guds smorde, Kristus. Gud blev människa och kom för att bo bland människor – bo bland dem som levde i fattigdom och under imperiets ockupationsmakt, som led under förtrycket och kämpade med sjukdomar i själ, kropp och ande. Vi litat till denne Jesus som förkunnade ett glädjebud för de fattiga, att de blinda skulle återfå sin syn och de fångna sin frihet, och att Guds rike skulle återupprättas (Lukasevangeliet 4:18–19)

Vi kan tro och vi tror att alla är kallade till lärjungar genom sitt dop i Kristus. Lärjungaskapet är både en gåva och en uppmaning att aktivt samarbeta med Gud för att världen ska förvandlas. Det kräver uppoffringar, att vi tar vårt kors och vandrar i uppståndelsens kraft, gör anspråk på vår identitet som älskade av Gud och förblir djupt förbundna med Kristus. För dem med tillgång till makt och privilegier och för dem som hänvisas till samhällets marginaler och kyrkor som lever under förtryck kommer detta att ta sig uttryck på skilda sätt. För oss alla gäller att vi som lärjungar förvandlas så att Guds vilja blir vår vilja.

Vi kan tro och vi tror att när vi låter vår gudstjänst sträcka sig in i världen i en fortsättning av "liturgin efter liturgin" är vi kallade att som lärjungar vittna om tro för dem som är nära och dem som är långt borta (överallt och överallt ifrån), i enlighet med Herrens tydliga bud före hans himmelfärd: "Ni ska vittna om mig i Jerusalem och i hela Judeen och Samarien och ända till jordens yttersta gräns" (Apostlagärningarna 1:8).

Vi kan tro och vi tror att vi är kallade till mission och evangelisation, till att dela det goda budskapet i ord, gärning och liv, att vittna om nådens och sanningens evangelium och erbjuda hela världen Guds gåvor: kärlek, fred, rättvisa, försoning, korsens och uppståndelsens kraft och förväntan om evigt liv.

Vi kan tro och vi tror att evangelisation i ordets sannaste betydelse är något som anförtrotts åt lärjungarna och genom dem till alla troende. Mission är inte längre en rörelse enbart riktad ut mot marginalerna. I dagens värld ligger fokus inte bara på evangelisation bland dem som inte lärt känna Kristus utan det förblir också alltid kyrkans plikt att på nytt evangelisera bland dem som inte följer den Kristus som redan kallat dem. När vi lyssnade på berättelserna från marginaler där Gud verkar med stor kraft kunde vi se att missionen utgår från de marginalerna. De av oss som befunnit sig i maktens centrum måste vara villiga att lära av dem som i marginalerna följer den Herre som befriar.

Vi kan tro och vi tror att vi är kallade in i den Treenige Gudens livgivande mission. Genom Anden kan vi se vad som är Guds mission och ta del i den. I denna rörelse i Anden blir vi pilgrimer som färdas tillsammans och firar livet i all dess storslagna mångfald.

Den kristna kallelsen till lärjungaskap bjuder in människor att tillbe nådens Gud som lovar ett liv i fullhet för alla, att följa Jesus som sade: "Jag har kommit för att de ska ha liv, och liv i överflöd" (Johannesevangeliet 10:10) och att genom Andens rörelse utrustas med kraft och få sitt liv förvandlat.

Jesus bad att de som följde honom skulle återspegla den Treenige Gudens enhet, befalld dem att utföra det befriande arbetet att återupprätta holistiska relationer i hela skapelsen och gav dem den Heliga Anden som gåva för att de skulle få kraft till det arbetet. Detta vill vi ta i anspråk som vårt hopp och vår kallelse.

I denna lärjungaskapets gärning leds vi att leva ut Guds kärlek i Jesus Kristus genom att inspirera till rättvisa och fred på andra sätt än vad världen gör (Johannesevangeliet 14:27). Det är den Heliga Anden som följer oss på trons resa och lär oss att gå Kristi väg, som ger oss kraft att motstå och avvisa härskarmakter som kräver vår tro och lydnad och som förnyar oss för den mission vi är kallade till.

Vi kan ta emot och vi tar emot denna tro, vi kan dela den och vi delar den, både som en personlig kallelse för var och en och som en gemenskap av människor som följer Jesus mot ett liv i fullhet. Tillsammans vittnar vi om det slutliga Gudsriket och om Guds avsikt för en värld präglad av rättvisa och kärlek. Detta är ett lärjungaskap och en mission som förvandlar. Var och en och tillsammans får vi låta oss förvandlas och i en brusten värld får vi vara representanter för Guds förvandlande kärlek. Vi hör denna kallelse, som förenar oss i hopp och bön.

Länk till originaldokumentet:

<https://www.oikoumene.org/en/resources/documents/commissions/mission-and-evangelism/the-arusha-call-to-discipleship>